

Informatie Kunstwerk

Titel: Cypres op Rots

Wijk:	Nootdorp
Toponiem:	Oudeweg 61, Sint Janshof, Begraafplaats
Kunstenaar:	Tine (Maria Theodora Hubertina) van de Weyer (1951 -)
Materiaal:	Brons, Marmer
Jaar van plaatsing:	2008

Omschrijving

De opdracht van de gemeente Pijnacker-Nootdorp voor begraafplaats St. Janshof :

Maak een beeld voor het entreegebied dat recht doet aan de betekenis van deze plek waar mensen afscheid nemen.

Soberheid en stilte.

Mijn uitgangspunt voor Cypres op Rots was om een ingetogen en toch krachtig beeld te maken, terughoudend in expressie maar tegelijkertijd een teken van troost. Een beeld dat herkenbaar is, zonder nadruk en vanzelfsprekend aanwezig, alsof het er altijd is geweest. Een 'stil' beeld maken, een beeld dat een deel is van de werkelijkheid en tegelijkertijd een bepaalde symboliek en abstractie in zich bergt.

In de dood wordt het leven bevroren, het wordt voor eeuwig bevroren in de tijd. Het leven is natuur. In de dood wordt de natuur bevroren, wordt stil en roerloos. Ik wilde dat het beeld op de begraafplaats op een bepaalde manier een relatie had met de bevroren natuur. Maar het moest ook kracht uitstralen, vertrouwen in het leven. Het moest laten zien dat het leven sterk is, altijd door wil gaan, dat het de eeuwige dood kan trotseren.

Het beeld dat ik heb gerealiseerd is een in brons gegoten verbeelding van een jonge cypres op een rots waarvan de wortels als een transparant kantachtig haakwerk over de steen kruipen. De rots als symbool van de aarde met daarop de boom als teken van leven, de wortels als aders die zich hechten aan de aarde en met die aarde zijn verbonden.

De boom wijst naar de hemel, is een teken op afstand, verbindt de aarde met de hemel.

De rots, een Scandinavische maansteen, robuust, ruw, ongepolijst, van een brute oerkracht.

De boom, verfijnd, gestileerd haast, elegant en rank met wortels die zich hechten, die als aderen de rots omstrengelen.

De cypres die wortelt op de rots is een teken van onverzettelijkheid, van het leven dat kan aarden op

de meeste harde ondergrond, van leven dat ondanks alles doorgaat, dat zijn weg zoekt zelfs in de meest onherbergzame omstandigheden.

Het beeld Cypres op Rots kreeg in 2014 een vervolg met het Herdenkingsteken voor overleden kinderen.

De tekst is van Tine van de Weyer

